

Numbers 16:1.

And the Lord spoke to Moses after the death of Aaron's two sons, **when they drew** near before the Lord, and they died.

Gen. 22:2

And He said, "Please take your son, your only one, whom you love, yea, Isaac, and go away to the land of Moriah and bring him up there for a burnt offering on one of the mountains, of which I will tell you."

ספר המאמרים — תשי"א

34

מרגישים הם הרצו"ש שבהחיות האלקי. לכן הנה הרצו"ש שבהם הוא בגלוי, אמנם הנבראים שלמטה שאין מרגישים את החיות האלקי הנה הרצו"ש שבהם הוא בהעלם, שהענינים הבלתי תלויים בבחירתם הם בכחי רצו"ש ולכן החיות בהם הוא בכחי דפיקא דלכא, אבל הענינים שמצד עבודתם אין בהם הענין דרצו"ש.

והנה הטעם מה שהחיות האלקי הוא בכחי רצו"ש הוא לפי שהחיות המהוה עולמות הוא כחינת הארה בלבד, כמ"ש¹⁰ מלכותך מלכות כל עולמים שזהו בכחי הארה בעלמא, ולהיות שזהו הארה לבד הרי בהכרח שיש לה שרש ומקור מאין שנמשך, ובהיות ההארה כלולה במקורה, ה"ה בעילוי יותר, שלכן יש בזה הרצוא להכלל במקורו, ואחרי הרצוא הוא השוב, שאותה הסיבה שהביאה את הרצוא והוא הרגש מקורו, הנה היא עצמה מביאה את השוב, דלהיות שמרגיש את מקורו, והרצון של המקור הוא שיהי למטה, שהרי מצד רצון זה יצאה ההארה ממקורה ונמשכה למטה, הנה מצד הרגש רצון מקורו הוא בכחי שוב. ומה שיש נבראים שאינם בכחי רצו"ש, שבכלל זה הוא גם הנשמות שהם בכחי נבראים, דאף שהנשמות הם מה שאלקות נעשה בכחי מציאות נברא ומכל מקום אינם תמיד בכחי רצו"ש, ויש בהם שינויים דלפעמים הם בתנועה דעבודה ולפעמים הם בהעדר עבודה, הנה הטעם לזה הוא כי מה שנתבאר דמה שהחיות הוא בכחי רצו"ש הוא מפני שהוא הארה בעלמא, הנה זהו רק סיבה בלבד וואס בריינגט מיט שיהי רצו"ש, צריך להיות הרגש מקורו ודבקות ניכרת במקורו שאז דוקא הוא בכחי רצו"ש, ולכן הנה אלו הנבראים שאין מרגישים את מקורם אינם בכחי רצו"ש, אשר